

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/116/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118204051
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:1118204051.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v sporovej veci žalobcu: A. S., narodená XX.XX.XXXX, bytom K. - F. XXX, XXX XX K. - F., zastúpeného: JUDr. Pavol Gráčik, advokát so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Slovenská republika v zastúpení Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu takto

rozhodol:

I. Súd ukladá žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 664,74 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 26.5.2017 až do zaplatenia.

II. Súd žalobu vo zvyšku uplatneného nároku zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 22 %, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná.

IV. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1./ Žalobkyňa sa žalobu prostredníctvom právneho zástupcu domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 1.664,74 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne počnúc od 26.05.2017. Žalobkyňa svoj nárok odôvodnila tým, že Uznesením zo dňa 09.04.2010, sp. zn. ČVS: ORP- 599/3 - OSV - NR - 2010 bolo voči nemu začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 156 ods. 1 Zák. č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon.

Následne dňa 22.06.2010 bolo povereným príslušníkom OO PZ SR vydané Uznesenie pod ČVS : ORP - 599/3 - OSV - NR - 2010, ktorým bolo voči nej vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona , pričom uvedené uznesenie, ktorým bolo voči jej osobe vznesené obvinenie považuje zároveň za nezákonné rozhodnutie, ktorým jej bola spôsobená škoda, ktorú si uplatňuje a zároveň si ju aj uplatnila predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody. Voči predmetnému uzneseniu o vznesení obvinenia podala sťažnosť a o predmetnej sťažnosti rozhodla námestníčka krajského prokurátora Krajskej prokuratúry Nitre a to Uznesením zo dňa 20.07.2010, sp. zn. 1Kpt 703/10 - 3, ktorým bola jej sťažnosť zamietnutá ako nedôvodná a to podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Následne dňa 12.12.2011 bola na jej osobu podaná obžaloba zo strany prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra, sp. zn. 2Pv251/2010 - 39 pre prečin výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v nadväznosti na podanú obžalobu voči jej osobe bola voči nej začatá fáza trestného konania vedeného pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 1T/144/2011 a výsledkom bolo vyhlásenie rozsudku zo dňa 14.01.2014 v spojení s opravným Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 04.02.2015, ktorým bola spod obžaloby oslobodená podľa ustanovenia § 285 písm. a) TZ.

Proti uvedenému prvostupňovému rozsudku bolo zo strany prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra ako aj poškodenej podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre a to rozsudkom zo dňa 25.03.2015 sp. zn. 2To/19/2015, ktorým bolo rozhodnuté tak, že prvostupňový Rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 14.01.2014, sp. zn. 1 T/144/2015 v spojení s opravným Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 04.02.2015, sp. zn. 1T/144/2015 v celom rozsahu zrušil podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Zároveň Krajský súd v Nitre svojim ďalším výrokom rozhodol o tom, že ju spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre 2 Pv 251/2010 - 39 zo dňa 12.12.2011 oslobodil podľa ustanovenia § 285 písm. c) TP.

Krajský súd v Nitre uvedeným rozsudkom zároveň odkázal poškodenú so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie a jej odvolanie zamietol, ako podané neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na skutočnosť, že došlo u nej k oslobodeniu spod obžaloby uplatňuje si voči žalovanému nárok na náhradu škody, ktorá jej vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, pričom náhradu škody si uplatňuje podľa ustanovenia § 18 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu a to z dôvodu, že v súvislosti s obhajobou jej osoby jej vznikli náklady v spojení s odmenou, ktorú zaplatila svojmu obhajcovi za výkon obhajoby jej osoby v rámci predmetného trestného konania.

Žalobkyňa si zároveň predmetnou žalobou uplatnila aj nemajetkovú ujmu v sume 1.000,- EUR, ktorú si uplatňuje najmä z dôvodu, že celé trestné stíhanie vplývalo na jej osobu, súkromný život, ako aj na prostredie, v ktorom žila. Až na trestné stíhanie, ktoré bolo voči osobe vedené, sa nikdy nedostala do kontaktu s orgánmi činnými v trestnom konaní v súvislosti s vedením trestného stíhania.

Ďalej svoj nárok odôvodňovala tým, že žije v malej obci v okrese Nitra, z ktorej pochádza aj samotná údajná poškodenej, došlo k veľmi rýchlemu rozšíreniu nepráv, že sa voči poškodenej mala dopustiť skutku, ktorý jej bol kladený za vinu.

2./ Žalobkyňa, ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v žalobe označila Uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 09.04.2010, ČVS: ORP - 599/3 - OSV - NR - 2010, Uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 22.06.2010, ČVS: ORP-599/3-OSV- NR-2010, Uznesenie námestníčky krajského prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre zo dňa 20.07.2010, sp. zn. 1 Kpt 703/10 -3, Sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, Obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 2Pv 251/2010-39, Rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 14.01.2014, sp. zn. 1T/144/2011, Opravné uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 04.02.2015, sp. zn. 1T/144/2015, Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.03.2015, sp.zn.2To/19/2015, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.11.2016, plnomocenstvo na výkon obhajoby v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 1T/144/2011, pokladničný doklad č.0001, súhrn úkonov právnych služieb zo dňa 25.06.2015.

3./ Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla, že predmetnú žalobu považuje za nedôvodnú a navrhuje, aby súd žalobu zamietol.

Vo svojom vyjadrení uviedla, že štát zodpovedá len za škodu spôsobenú konkrétnym titulom podľa § 3 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona č. 514/2003 Z. z. a nie za výsledok konania, preto konštrukcia, ktorú uvádza žalobkyňa v žalobe - že uznesenie o vznesení obvinenia z 22.6.2010 je nezákonným rozhodnutím, pretože bola spod obžaloby oslobodená, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z.

Žalobkyňa v žalobe nepreukázala, že by v trestnom konaní, ktoré bolo proti nej vedené, postupoval niektorý z orgánov činných v trestnom konaní v rozpore so základnými zásadami trestného konania, vyjadrenými v § 2 Tr. Por.

4./ Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní tvrdil, že uplatňovaný nárok pozostáva z náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy. Za nezákonné rozhodnutie považuje uznesenie vydané príslušným policajtom podľa ustanovenia § 206 Tr. Poriadku, v dôsledku ktorého došlo k vzneseniu obvinenia, pričom toto rozhodnutie bolo založené na výpovediach dvoch svedkýň, pričom toto je aj potvrdené vo výpovediach žalovaného zo dňa 13.8.2018. Tieto výpovede svedkýň boli neskôr okresným súdom v rozsudku, ktorým došlo k oslobodeniu žalobkyne sp. zn. 1T/144/2011 na strane 7 označené ako nedôveryhodné, keďže boli označené okresným súdom ako nedôveryhodné, tak museli byť aj v prípravnom konaní nedôveryhodné, keďže dôveryhodný subjekt by nemal legitímny dôvod meniť svoju výpoveď.

Taktiež rovnakým rozsudkom bola žalobkyňa oslobodená, lebo nebolo to preukázané, že sa skutok stal, nedošlo k naplneniu predpokladu spáchania trestného činu. V rámci svojho útoku poukázal na rozsudok NS SR 1Cdo/157/2016 a v nadväznosti na rozsudok uviedol, že bola splnená nevyhnutná podmienka pre vznik nároku na náhradu škody podľa zákona č.514/2003, následne vznikla škoda, ktorá sa v tomto

smere prejavovala ako skutočná škoda, že ujma v majetkovej sfére zmenšením majetkového stavu, ktorý vznikol v dôsledku vynaloženia finančných prostriedkov na potvrdenie nezákonnosti rozhodnutia, medzi týmito dvomi skutočnosťami existuje príčinný vzťah kauzálny nexus, pretože skutočná škoda by nevznikla, ak by nedošlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré sa zakladalo na nedôveryhodných výpovediach svedkýň. Ďalej tvrdil, že žalobkyňa zaplatila čiastku 716,89 eur, pričom pokladničný doklad bol vystavený dňa 06.07.2015, tento doklad je legitímnym daňovým dokladom, pričom ide o vyúčtovanie trov právneho zastúpenia žalobkyne v konaní.

Ďalej tvrdil, k otázke nemajetkovej ujmy, že nemajetkovú ujmu si uplatňujú vo výške 1.000,- eur a to z dôvodu toho, že v nadväznosti na vydanie nezákonného rozhodnutia došlo k rozšíreniu diflamačných komentárov na adresu žalobkyne v tomto kontexte na potvrdenie týchto skutočností navrhol vykonať dôkaz a to výsluch v podobe žalobkyne a vypočuť ako svedka otca žalobkyne.

Právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči uviedol, že z predložených dôkazov a z dôkazov vykonaných na pojednávaniach bolo preukázané, že žalobkyňou uplatnený nárok je v plnom rozsahu dôvodný, preukázaný a preto žiada súd, aby žalobe v celom jej rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného povinnosťou náhrady trov konania v rozsahu 100 % .

Základ nárok, ktorý pochádza zo zákona 514/2003 v podobe nezákonného rozhodnutia, ktorým malo byť v tomto prípade uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobkyne ku dňu 22.6.2010 je daný, poukazuje aj na oslobodzujúci rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.3.2015, kde sa vyslovene konštatuje, že obrana žalobkyne, že vtom čase nebola v obci Vyčapy Opatovce, bola preukázaná, je toho názoru, že nebol jednoznačne vytvorený skutkový a ani právny stav na to, aby bolo ihneď na základe dvoch pochybných výpovedí svedkýň poškodených vznesené žalobkyne obvinenie a vzhľadom na to, že obrana žalobkyne, ktorá jej zabezpečila oslobodenie spod obžaloby bola ňou prezentovaná už od samotného začiatku trestného konania, bolo potrebné, aby táto bola preverená.

5./ Žalobkyňa vo svojej výpovedi tvrdila, že pochádza z dediny a z tej istej dediny pochádza aj osoba, voči ktorej mala spáchať tento skutok, tak v dedine sa to všetko veľmi rýchlo rozšíri. Všade, kde prišla, čo v podstate trvá až doteraz, všade na ňu ukazovali, že to je tá, čo zbila tú. Napríklad sa hanbila ísť do potravín, aj keď išla po dedine, všade to bolo „to je tá“. Stále to boli výsmechy, poukazovanie na ňu. Najkritickejšie to bolo vtom roku 2010, 2011, s poškodenou boli bezprostredné susedy a teraz sa spolu s manželom presťahovali do nájomných bytov v obci a konkrétne to bolo, keď išla do potravín spolu s mužom a v potravinách na ňu ukazovali ľudia, boli to ľudia, ktorých po mene nepozná, viem, že sú to ľudia z dediny a tí poukazovali na ňu, pričom situácia bola podobná, keď išli na prechádzku po dedine, keď išla s deťmi von na ihrisko. V súčasnej dobe je to už lepšie, ale sa to ešte opakuje, pracuje v dedine v bare a keď prídu chlapi, tak občas ešte podpichnú, naposledy to bolo asi mesiac dozadu, nalievala im a pán Jurík jej povedal, že či sa ide pobiť so susedou, ide o vyše 70 ročného pána a manžel by tieto skutočnosti vedel potvrdiť.

Ďalej uviedla, že ešte pred prvým pojednávaním, ktoré bolo na súde v trestnom konaní, tak čakala mladšieho syna a celé tehotenstvo prežívala stresy, čo sa bude diať s ňou, pričom zdravotné problémy nemala, ale tomu stresu pripisuje, že stratila mlieko a nemohla koiť dieťa v tej dobe.

Žalobkyňa tvrdila, že nemal dovtedy s nikým absolútne žiadne problémy a nebola nikdy riešená na priestupkovom ani u starostu obce.

6./ Poverený zástupca žalovanej v rámci obrany na pojednávaní tvrdil, že so žalobou nesúhlasí, a uviedol, že v zmysle § 6 ods. 1 zákona 514/2003 podmienkou na uplatnenie náhrady škody to, že právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Toto sa v tejto veci nestalo. Rozhodnutie policajného orgánu, od ktorého odvodzuje žalobkyňa náhradu škody zrušené, ani zmenené nebolo.

Čo sa týka nemajetkovej ujmy, ktorú požaduje žalobkyňa, nebola nijako preukázaná, ani v žalobe neuvádzala žiadne také tvrdenia a ani dôkazy o nich, že jej vôbec nejaká nemajetková ujma vznikla a samozrejme ani nie je zrejme ako dospela k výške požadovanej nemajetkovej ujmy a preto žalobu považuje za nedôvodnú a žiada ju zamietnuť.

Žalovaná vo svojej záverečnej reči uviedla, že nikto nespochybňuje, že žalobkyňa bola obvinená, avšak trestné stíhanie neskončilo právoplatným odsúdením aj s prihliadnutím na článok 2 ods. 2 CSP, ktorý hovorí o právnej istote a aj vzhľadom k tomu, že poznajú doterajšiu rozhodovaciu prax súdov všetkých stupňov, so žalobou nesúhlasia.

V celom rozsahu sa pridržiava už vyjadrenia k žalobe daného 13.8.2018, tvrdí, že uznesenie o vznesení obvinenia, od ktorého odvodzuje žalobkyňa nárok na náhradu škody nebolo zrušené ani zmenené pre nezákonnosť, to znamená nie je splnená základná podmienka zákona podľa § 6 ods. 1.

Pokiaľ by súd predsa len žalobe mienil vyhovieť, tak je toho názoru, že svedkami, ktorých navrhla strana žalobkyne bolo preukázané najmä to, že trestné stíhanie nijako neovplyvnilo jej súkromný život, trestné stíhanie jej vzťahy v rodine nijako nenarušili, žalobkyňa bola obvinená v roku 2010, celý proces voči nej skončil v roku 2015, pričom ako počuli, vydávala sa v roku 2014, už jej manžel na minulom pojednávaní povedal, že mu to neprekážalo, že je trestne stíhaná a žalobkyňu si za manželku zobral. Matka pani S. povedala, že verila v jej nevinu, jej vzťah bol k dcére dobrý tak pred začatím trestného stíhania, ako aj po jeho skončení, to znamená, že žiadna vážna ujma jej rodinných vzťahov nevznikla. Preto je toho názoru, že v tomto konkrétnom prípade by postačovalo aj samotné konštatovanie porušenie práva, teda, že jej právo osobnostné bolo trestným stíhaním porušené a takéto konštatovanie považuje za dostatočné zadostučinenie v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 ohľadom toho právneho zastúpenia.

7./ Súd v predmetnej veci podľa § 181 ods. 2 CSP určil, že je nesporná skutočnosť, že žalobkyňa bola spod obžaloby oslobodená v trestnom konaní, ako aj skutočnosť, že právnemu zástupcovi uhradila trovy právneho zastúpenia vynaložené v trestnom konaní vo výške 716,89 eur a sporná zostala skutočnosť, či žalobkyňa vznikla nemajetková ujma a v akom rozsahu

8./ Súd prvej inštancie na preukázanie tvrdení žalobkyne vypočul svedka Z. S., manžela žalobkyne, pričom už aj v čase trestného stíhania boli manželia, manželku si vzal už v čase, keď súdne konanie prebiehalo a ako náhle prišiel do Výčap, tak si miestni ľudia zistili do ktorej rodiny patrí a začali mu dávať najavo s kým žije, s kým býva, dokonca, či aj jeho bije a dávali mu to už pociťovať potom stále, keď sa pohyboval po Výčapoch, pričom to boli väčšinou slovné narážky, či to boli chlapi, ženy, on ich nepoznal, pýtali sa ho, či mu je lepšie vonku ako doma, či sa k nemu aj manželka chová tak, ako sa chovala predtým a nech si dáva na ňu pozor. Medzitým manželka zostala tehotná a začali sa doma hádať, nakoľko nevedel, čo sa vlastne stalo, nevedel o tom nič a ho to otravovalo, rozmyšľal, či sa vráti na Chrenovú, lebo tam sa žiť vtedy dva krát nedalo dobre a do toho prišlo dieťa, ktoré v podstate za nič nemohlo a manželka si na ňom vybijala stres a nervy, stratila pod stresom mlieko, hádali sa a hrozil aj rozvod.

Ďalej tvrdil, že bolo aj gestikulárne ukazovanie, na dedine sa po nich aj otáčali, keď sa niekde v dedine ocitli spolu. Ďalej tvrdil, že boli aj slovné narážky, aj na ňu aj na staršieho syna, išlo o vulgarity a či sa nehanbí a tak v tomto štýle, väčšinou išlo o sprosté nadávky. Toto obdobie bolo veľmi stresujúce, veľa plaču a ako spomínal hrozil aj rozpad vzťahu.

Ďalej uviedol, že vedel o tom, že je manželka trestne stíhaná, neprekážalo mu to a zosobášili sa.

9./ Ďalší svedok vypočutý v spore na preukázanie tvrdení žalobkyne a to matka žalobkyne A. W. uviedla, že v čase, keď sa viedlo trestné konanie bývali spolu, celá situácia mala zlý vplyv nielen na dcéru ale aj na celú rodinu, pretože sú malá dedina a tam sa všetko rozchýri, poškodená išla k doktorke a povedala, že ju dcéra zbila, túto skutočnosť oznámila v čakárni, takže všetci, čo tam boli to počuli a ja keď išla do obchodu, tak sa tam dozvedela, že dcéra zbila tú susedu, pritom dcéra nebola vtom čase ani doma, pretože bola u gynekológa, tak ona zostala úplne v šoku. Potom aj vnukovi v škôlke nadávali, že mamu má bitkárku, situácia sa ťahala aj počas tehotenstva, pretože ešte nebolo skončené trestné konanie, keď sa jej narodilo dieťa, odrazilo sa to aj na dieťaťu, stratila mlieko, bol hyperaktívny, viedlo sa to roky rokúce a v dedine boli len tá rodina, čo má dcéru bitkárku, v tom čase v spoločnej domácnosti žil aj manžel dcéry, medzi mladými boli aj konflikty, ktorých bola svedkom, lebo si jej terajší manžel nevedel vysvetliť ako to je a v dôsledku týchto hádok sa chceli aj rozvieť, ďalej tvrdila, že aj od obyvateľov obce počula otázky „čo robí tá tvoja bitkárka?“, taktiež na dcéru sa objavili zmeny jej správania, v dôsledku ťarchy trestného stíhania bola nervózna, na deti bola agresívna, dcéra mala kamarátky, ktoré potom už prestali k nim chodiť, zmeny správania boli viditeľné len v priebehu vedenia trestného konania.

10./ Súd na základe vykonaného dokazovania a to oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise a to Uznesením o začatí trestného stíhania, Uznesením Krajskej prokuratúry v Nitre o zamietnutí sťažnosti, s obžalobou, s rozsudok OS Nitra 1T/144/2011 č.l. 306 v spojení s rozsudkom KS Nitra 2To/19/2015-337, so žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, so súhrnom úkonov právnych služieb, s pokladničným doklad a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam.

11./ Z pripojeného trestného spisu 1T/1/2011 bolo zistené, že Uznesením ČVS: ORP - 599/3 - OSV - NR - 2010 (č.l. 1) bolo začaté podľa §199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie za prečin Ublíženie na zdraví podľa §-u 156, odst 1/ Trestného zákona, lebo zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že doposiaľ

nezistený, nestotožnený páchatel' dňa 10.02.2010 v čase medzi 10.00 hod. a 11.00 hod. v obci Vyčapy-Opatovce, na ulici pred rodinným domom č. XXX, bezdôvodne fyzicky napadol poškodenú A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. č. XXX, keď odhadzovala sneh pred svojou garážou, pričom poškodenú od zadnej strany od chrbta chytil oboma rukami za kapucňu, ktorú jej stiahol z hlavy, následne ju chytil za vlasy a prudko potiahol, čím spadla tvárou na zem do snehu, kde ju udrel asi päť krát zavretými päšťami do zadnej časti hlavy, čím svojim konaním spôsobil poškodenej podľa predbežnej lekárskej správy pomliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti ľahkého stupňa, poškodená bola hospitalizovaná na Traumatologickom oddelení Fakultnej nemocnice v Nitre s PN do 7 dní, doposiaľ nestotožnený páchatel' svojim konaním naplnil skutkovú podstatu citovaného prečinu.

Z uznesenia ČVS: ORP- 599/3 -OSV-NR- 2010 zo dňa 22.6.2010 (č.l. trestného spisu 59) bolo zistené, že podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku sa začalo stíhanie žalobkyni ako obvinenej z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to z dôvodu, že žalobkyňa svojim konaním naplnila skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože na mieste verejne prístupnom závažným spôsobom narušila verejný pokoj a poriadok. Ďalej z predmetného uznesenia bolo zistené, že na základe skutočností je dostatočne preukázané, že prečinu sa dopustila konkrétna osoba, pričom na základe elektronického oznámenia O. A., bytom K. F. č. XXX bolo vykonané skrátané vyšetrovanie, bol vykonaný výsluch menovanej, ako aj žalobkyni, bola vykonaná konfrontácia a boli vykonanými úkonmi taktiež zistené skutočnosti uvedené vo výroku uznesenia zhodné s výrokom, ktorým bolo začaté trestné stíhanie voči doposiaľ neznámemu páchatel'ovi.

Žalobkyňa voči predmetnému uzneseniu podala 01.07.2010 sťažnosť, v ktorej uviedla, že poškodenú vôbec nestretla a v čase kedy mala napadnúť poškodenú v rozmedzí medzi desiatou a jedenástou hodinou sa nachádzala v ambulancii u svojho gynekológa MUDr. Igora Tarabčáka v obci Zbehy. O predmetnej sťažnosti následne rozhodovala Krajská prokuratúra Nitra, ktorý rozhodol tak, že sťažnosť žalobkyni ako obvinenej ako nedôvodnú zamietol.

Dňa 15.10.2010 bol podaný návrh na podanie obžaloby na žalobkyňu a to z dôvodu, že svojim konaním fyzicky na mieste verejnosti prístupnom sa dopustila výtržnosti a to tým spôsobom, že napadla iného, čím spáchala prečin výtržníctva.

Následne dňa 03.01.2011 bola podaná na Okresný súd Nitra obžaloba na žalobkyňu, pričom Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 1T/1/2011 - 136 zo dňa 12.1.2011 predmetným uznesením odmietol obžalobu a vrátil vec prokurátorovi na došetrenie. Po došetrení bola opätovne dňa 12.12.2011 podaná obžaloba a v predmetnej veci bol dňa 14.1.2014 vydaný rozsudok spisová značka 1T/144/2011-306, ktorý oslobodil žalobkyňu spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná a následne bola poškodená A. A. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie. Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie na Krajský súd v Nitre, a Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd rozsudkom spisová značka 2To/19/2015-337 zo dňa 25.3.2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a obžalovaná, teda žalobkyňa bola podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a to z dôvodu, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2015.

Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 20.11.2016 podala na generálnu prokuratúru Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom zo strany Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bolo rozhodnuté tak, že žalobkyňou uplatnený nárok neuznali a požadovanú sumu titulom nároku na náhradu škody spôsobenej na základe nezákonného rozhodnutia nezaplatili.

12./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona.

13./ Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

14./ Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona o zodpovednosti za škodu, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

15./ Podľa § 5 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

16./ Podľa § 6 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

17./ Podľa § 6 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

18./ Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

19./ Podľa § 16 ods. 4 veta prvá a druhá zákona o zodpovednosti za škodu, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

20./ Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

21./ V zmysle ust. § 18 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. , náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikla v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie s tým, že súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie.

22./ Súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č.514/2003Z.z. je povinný skúmať účelnosť vynaložených trov konania, ktorých náhradu si žalobca uplatňuje. Predpokladom pre skúmanie účelnosti určitého úkonu je v prvom rade preukázanie toho, že takýto úkon bol vôbec vykonaný.

23./ Súd na základe vykonaného dokazovanie, z výsluchu strán sporu ako aj oboznámením sa s obsahom mal za preukázané, že uplatnený nárok žalobkyne je dôvodný len čiastočne.

24./ Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetom sporu je zaplatenie sumy vo výške 1.664,74 eur , pričom časť žalovanej sumy vo výške 664,74 eur predstavuje nárok na náhradu škody podľa ustanovenia § 18 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu, ktorá jej vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, za ktoré považuje Uznesenie ČVS: ORP- 599/3 -OSV-NR- 2010 zo dňa 22.6.2010, vydané Okresným riaditeľstvom PZ v Nitre (č.l. trestného spisu 59), na základe ktorého sa podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku začalo proti žalobkyňi +stíhanie z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to z dôvodu, že žalobkyňa svojim konaním naplnila skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože na mieste verejne prístupnom závažným spôsobom narušila verejný pokoj a poriadok.

Po následnom podaní obžaloby na žalobkyňu konanie vedené pod sp. zn 1T/144/2011 sa na základe rozsudku odvolacieho súdu Nitra, spisová značka 2To/19/2015-337 zo dňa 25.3.2015 skončilo oslobodením žalobkyňi spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a to z dôvodu, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

V súvislosti s uvedeným trestným konaním zaplatila žalobkyňa sumu vo výške 664,74 eur svojmu obhajcovi za úkony, ktorých vykonanie mal súd prvej inštancie preukázané zo spisu Okresného súdu

Nitra sp. zn. 1T/144/2011 . Žalobkyňa pred podaním žaloby požiadala generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku, ktorá bola žalovaným odmietnutá ako nedôvodná, pričom tieto skutkové okolnosti stranami sporu neboli namietané.

Zároveň si uplatnila voči žalovanému aj nemajetkovú ujmu vo výške 1.000,- EUR, ktorú si uplatňuje najmä z dôvodu, že celé trestné stíhanie vplývalo negatívne na jej osobu, súkromný život, ako aj na prostredie, v ktorom žila, svoj nárok taktiež odôvodňovala tým, že žije v malej obci v okrese Nitra, z ktorej pochádza aj samotná poškodená, v dôsledku čoho došlo k veľmi rýchlemu rozšíreniu nepráv, že sa voči poškodenej mala dopustiť skutku, ktorý jej bol kladený za vinu.

V konaní bolo sporné, či žalobkyni bola pri výkone verejnej moci uvedeným rozhodnutím o vznesení obvinenia spôsobená škoda, za ktorú by podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona o zodpovednosti za škodu zodpovedal štát.

Žalobkyňa tvrdila, že štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 194/2010, podľa ktorého ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991). Žalovaná tvrdila, že takýto právny záver nie je možné paušalizovať a posúdenie nezákonnosti je vecou konkrétneho posúdenia okolností každého prípadu. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13.11.2013 sp. zn., II. ÚS 163/2013, podľa ktorého ak bolo na uznesenie o vznesení obvinenia v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady, nemožno ho bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. odporujúce zákonu, iba preto, že sa v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. 25./ V zmysle ustanovenia článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky „každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom“. Citované zákonné ustanovenie, teda zakladá právo osoby voči štátu na náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo postupom orgánu verejnej moci. Toto právo je upravené v zákone č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Zo spisu bolo jednoznačne preukázané, že voči žalobkyni bolo začaté trestné stíhanie a to Uznesením ČVS: ORP- 599/3 -OSV-NR- 2010 zo dňa 22.6.2010, avšak žalobkyňa bola rozsudkom Krajského súdu Nitra, ako odvolacieho súdu, spisová značka 2To/19/2015-337 zo dňa 25.3.2015 oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a to z dôvodu, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Žalovaná v rámci obrany poukazovala práve na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 163/2013 a tvrdila, že základ nároku žalobkyne na náhradu škody nie je daný z dôvodu, že nie každé rozhodnutie o vznesení obvinenia, ak trestné stíhanie neskončilo právoplatným odsúdením obvineného, možno považovať za nezákonné rozhodnutie.

Súd k argumentácii žalovanej uvádza, že zákon č. 514/2003 Z.z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, avšak judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednoznačne stanovila, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má aj zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/194/2010, sp. zn. 7Cdo/145/2011, sp.zn. 7NCdo/27/2012, sp. zn. 4NCdo/15/2009, sp. zn. 7Cdo/87/2012, sp. zn. 4Cdo/66/2018).

Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného stíhania a pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní nie je rozhodujúce ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 320/2016, sp. zn. I. ÚS 395/2016).

Je potrebné teda konštatovať, že v zmysle rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v prípade, že došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, je potrebné vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a trestné stíhanie voči nemu nemalo byť začaté. Nárok na

náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania neskončeného odsúdením obvineného sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

V predmetnej veci je rozhodujúce, že nakoniec sa posúdenie veci orgánom činným v trestnom konaní ukázalo nesprávnym, pretože sa nepreukázalo, že obvinená - žalobkyňa skutok spáchala, že sa tento vôbec stal alebo je trestným činom a v tomto prípade, štát musí byť potom povinný reparaovať nevinnému všetky následky spôsobené trestným stíhaním a nahradiť mu nielen vzniknutú škodu, ale v prípade splnenia zákonných predpokladov aj nemajetkovú ujmu. V prípade trestného konania, ktoré sa skončilo inak než právoplatným odsúdením, ujma môže vzniknúť i v dôsledku samotného vedenia trestného konania.

26./ Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa bola spod obžaloby oslobodená, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov v zásade právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych následkov, štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému obhajca ustanovený alebo si ho zvolil sám.

Žalobkyňa v spore preukázala všetky predpoklady objektívnej zodpovednosti žalovaného za škodu, t.j. súčasné splnenie troch podmienok, a to existencie nezákonného rozhodnutia (uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 22.06.2010), vznik škody (vynaložené trovy obhajoby v sume 664,74 Eur) a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody (nutnosť úhrady trov obhajoby v súvislosti s trestným stíhaním žalobkyne). Žalobkyňa zároveň preukázala, že podala žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb.) a zároveň, že táto žiadosť bola Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky odmietnutá ako nedôvodná.

Z obsahu spisu 1T/1/2011 bolo zistené, že žalobkyňa v konaní splnomocnila JUDr. Pavla Gráčika, advokáta so sídlom Nitra, Farská 40, aby ju obhajoval v predmetnej trestnej veci, pričom za obhajobu mu zaplatila finančnú čiastku vo výške 716,89 eur, ako to vyplýva z pokladničného dokladu XX.XX.XXXX, vystaveného právnym zástupcom žalobkyne zo dňa 06.07.2015, pričom predmetná suma bola podľa tvrdenia žalobkyne riadne uhradená a ako už bolo vyššie konštatované, preukázané skutočnosti neboli sporné a stranami sporu ani spochybnené. Žalobkyňou uplatnené trovy konania boli bezprostredne vyvolané nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa o vznesení obvinenia z čoho vyplýva, že vzniknuté trovy obhajoby by jej neboli vznikli, pokiaľ by žalobkyňa nebola trestne stíhaná.

Súčasťou trov konania, sú trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta a ktoré po oprave právneho zástupcu žalobkyne predstavujú čiastkou vo výške 664,74 eur s príslušenstvom, pričom ide o tarifnú odmenu a hotové výdavky za právne zastupovanie v trestnom konaní JUDr. Pavla Gráčika, ktorú vyčíslil žalobkyňa v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a pri výpočte tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 12 ods. 3 Advokátskej tarify.

Všetky fakturované úkony právnej služby boli v rámci trestného konania vykonané, čo bolo preukázané z listinných dôkazov obsiahnutých v súdnom spise Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/144/2011 a ako už bolo vyššie uvedené, neboli ani žalovaným rozporované a preto súd rozhodol tak ako uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobkyňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 664,74 eur.

Zároveň súd priznal žalobkyňa aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne počnúc od 26.05.2017 tak ako požadovala žalobkyňa, t.j. nasledujúci deň po tom, uplynula lehota na vybavenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalovanej, pričom pri určení výšky úroku z omeškania vychádzal z nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., podľa ktorej výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, sadzba úrokov z omeškania platná od 1.1.2017 je 5,00 %.

27./ Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

28./ Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov,

ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

29./ Žalobkyňa žalobou okrem nahradenia majetkovej škody, ktorá predstavuje trovy jej právneho zastúpenia požadovala nahradiť aj nemajetkovú ujmu, ktorá jej vznikla a to vo výške 1.000,- eur, pričom predmetnú sumu si uplatňovala ako nemajetkovú ujmu a to z dôvodu, že celé trestné stíhanie vplývalo negatívne na jej osobu, na jej súkromný život, ako aj na prostredie, v ktorom žila a taktiež aj na skutočnosť, že až na trestné stíhanie, ktoré bolo voči jej osobe vedené, sa nikdy nedostala do kontaktu s orgánmi činnými v trestnom konaní v súvislosti s vedením trestného stíhania a taktiež tvrdila, že bolo ťažké vysporiadať sa s tým, že bolo voči nej vznesené obvinenie a navyše aj podaná obžaloba.

Žalobkyňa tvrdila, že išlo o silný zásah voči psychike jej osoby, nakoľko hrozba trestu odňatia slobody predstavovala pre ňu veľmi značný zásah voči jej osobe a taktiež poukázala na skutočnosť, že žije v malej obci okres Nitra, z ktorej pochádza aj samotná údajná poškodená, v dôsledku čoho došlo k veľmi rýchlemu rozšíreniu nepravd, že sa voči poškodenej mala dopustiť skutku, ktorý jej bol kladený za vinu, pričom tieto názory prevládajú u niektorých aj doposiaľ, čo pociťuje ako krivdu voči jej osobe a znáša to zle, pričom jedinou oporou je jej rodina, ktorá už od začiatku vedela, že v tomto prípade nie je vina na jej strane.

Žalobkyňa ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, že jej vznikla nemajetková ujma navrhla vypočúť ako svedkyňu svoju matku a terajšieho manžela.

Žalovaná výšku uplatňovanej nemajetkovej ujmy namietla a to z titulu, že zo strany žalobkyni táto ujma nebola nijako preukázaná, pričom ani v žalobe neuvádzala žiadne také tvrdenia, ani dôkazy preukazujúce, že vznikla nejaká nemajetková ujma a taktiež neuviedla akým spôsobom došla k výške požadovanej nemajetkovej ujmy.

Ako už bolo vyššie konštatované, výška nemajetkovej ujmy bola medzi stranami sporu sporná, a to z dôvodu, že žalovaná namietala, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie výšky tohto uplatneného nároku.

Čo sa týka namietaného nároku, súd sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich predchádzajúcich záverov o naplnení všetkých zákonných podmienok na preukázanie dôvodnosti toho nároku a to existenciu nezákonného rozhodnutia, na vydanie, ktorého neboli v tom čase splnené všetky predpoklady, vznik ujmy na strane žalobcu, pretože v zásade každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, pretože už len samotný fakt, že je trestne stíhaný výrazne zasahuje do jeho súkromného, osobného a aj pracovného života, do jeho cti a dobrej povesti, tým skôr, ak sa v trestnom konaní neskôr ukáže, že išlo o obvinenie nepravdivé a aj príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom nemajetkovej ujmy. Nahradenie nemajetkovej ujmy v peniazoch však podľa § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu prichádza do úvahy iba, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiním vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Kritéria, podľa ktorých sa výška nemajetkovej ujmy v peniazoch určuje sú príkladmo uvedené v § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu a ide o osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Aj keď je výška zadostučinenia v peniazoch predmetnom voľnej úvahy súdu, táto sa musí opierať o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská. (rozhodnutie Najvyššieho súdu z 27. apríla 2006 sp. zn. 4Cdo/171/2005).

Žalobkyňa tvrdila, že skutok, ktorý sa stal, sa v dedine veľmi rýchlo rozšíril, všade, kde prišla, čo v podstate trvá až dodnes, všade na ňu ukazovali, že to je tá, čo zbila tú, hanbila sa ísť do potravín, pričom najkritickejšie to bolo v rokoch 2010 a 2011, teraz je to už lepšie, taktiež uviedla, že najhoršie to pociťovala pred prvým pojednávaním a to z dôvodu, že v tom čase bola tehotná, celé tehotenstvo prežívala stresy, stratila mlieko a nemohla kojiť,

Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení navrhla vypočúť svedkov a to svoju matku a terajšieho manžela, pričom jej matka už len z toho dôvodu, že sa jednalo o jej dcéru, situáciu popísala svojimi subjektívnymi pocitmi, ktoré v tom čase mala ale ani ona neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, prípadne nejakých konkrétnych svedkov, konkrétne situácie s konkrétnymi osobami, išlo len o popísanie jej pocitov, ktoré v tom čase mala.

Ďalší svedok vypočutý v konaní a to manžel žalobkyne taktiež len popísal svoje subjektívne pocity na danú situáciu, pričom tvrdil, že vedel, že je manželka trestne stíhaná, nevedelo mu to, zosobášili sa.

Ohľadom nemajetkovej výšky súd uvádza, že výška nemajetkovej ujmy nemôže byť okrem toho neprimeraná a musí zohľadňovať aj iné právne predpisy upravujúce odškodnenie, judikatúru ústavného súdu a EŠLP (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júla 2018 sp. zn. 3Cdo/19/2018). Zákonom

č. 412/2012 Z.z., ktorým bolo novelizované ustanovenie § 17 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu s účinnosťou od 1.1.2013 bol okrem stanovený maximálny limit výšky náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, pričom ani tento zákon nič nemení na predchádzajúcom konštatovaní súdu, že táto výška má byť primeraná.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa v predmetnom konaní neunesla a dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní závažnosti následkov, ktoré či už vznikli žalobkyni ako poškodenej v súkromnom živote, či v spoločenskom uplatnení, vychádzajúc len z opisov subjektívnych pocitov, ktorá mala ona ako aj vypočutí svedkovia v dobe vedenia trestného stíhania, mal súd za to, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala takú ujmu a také následky v súkromnom živote ako aj v spoločenskom uplatnení, ktoré by súd vyhodnotil ako za závažnú a preto žalobkyňou uplatnený nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- eur považoval za nedôvodný a žalobu v tejto časti zamietol .

30./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy celkovej sumy vo výške 1.664,74 eur 100% , pričom súd priznal žalobkyni sumu len vo výške 664,74 eur, čo je 39 % a vo zvyšku žalobu vo výške 1.000,- eur (61 %) zamietol.

Nakoľko miera úspechu žalobkyne predstavuje 22 % (61% - 39%), v takejto miere mu súd priznal aj náhradu trov konania.

31./Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.